

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui:

***Coșleț Valeriu Xxxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și locuitor în xxxxx,***

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.04.2016 - 26.12.2016;

Instanța de apel: 20.06.2016 - 15.09.2017;

Instanța de recurs: 24.11.2017 - 26.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016, *cauza fiind examinată conform art. 364^l Cod de procedură penală*, Coșleț Valeriu a fost declarat vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 120 (una sută douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Duman Natalia prejudiciul material în sumă de 21944,59 lei (douăzeci și una mii nouă sute patruzeci și patru lei, cinci zeci și nouă bani).

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Valeriu Coșleț la 20.01.2016, aproximativ la ora 13.50, fiind treaz, posedând permis de conducere valabil de categoria corespunzătoare, conducând autobuzul de model „Mercedes 316 CDI” cu număr de înmatriculare X XX xxx de pe ruta municipală cu nr.188, se deplasa pe str. Mitropolit Gavril Bănulescu Bodoni, mun. Chișinău, din direcția str. Cosmonauților, spre str. Columna. în timpul deplasării, ajungând în intersecția străzilor Mitropolit Gavril Bănulescu Bodoni cu Alexandru cel Bun, care este dirijată de semafor și indicatorul rutier de informare suplimentară 6.23.6, care indică direcția de deplasare permisă la semnalul roșu al semaforului, amplasat din partea dreaptă la nivelul semnalului roșu al semaforului, efectuând manevra de virare la dreapta pe str. Alexandru cel Bun, intrând în zona de acțiune a marcajului rutier 1.14.1 „Trecere pentru pietoni”, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, nu a apreciat corect situația rutieră și nu a acordat prioritate pietonului la trecerea pentru pietoni semnalizată prin marcajul corespunzător, prin ce a încălcat

prevederile pct.45. 1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „ 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și prevederile pct.39. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic” și pct.56. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „în cazul virării la dreapta sau la stânga, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea bicicliștilor și conducătorilor de ciclomotoare care traversează acest carosabil pe pista pentru bicicliști, precum și pietonilor care traversează carosabilul drumului, pe care acesta urmează să vireze”, și ca urmare cu automobilul pe care îl conducea, a comis tamponarea pietonului Duman Natalia, născută la xx.xx.xxxx, care în acel moment traversa carosabilul drumului pe care urma să vireze conducătorul de vehicul, de la dreapta spre stînga relativ deplasării unității de transport, la trecerea pentru pietoni semnalizată prin marcajul rutier 1.14.1. în rezultatul accidentului rutier Nataliei Duman, conform raportului de expertiză medico - legală nr.457/D din 09.03.2016, i-a fost cauzată o vătămare corporală medie sub formă de „Fractura ambelor maleole cu deplasare cu subluxația oaselor gambei drepte, fractura cominutivă a astragalului pe dreapta, echimoze și excoriații la nivelul gleznei drepte”.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Coșleț Valeriu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, să fie condamnat la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar, conform art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probațiune de 1 an.

În susținerea apelului a invocat că:

- la emiterea sentinței instanța de judecată a dat o apreciere corectă probelor prezentate, însă față de inculpat urma a fi aplicată și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de conducere a mijloacelor de transport.

- instanța urma să țină cont de prevederile art. 61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop corectarea condamnatului, precum și prevenirea de săvârșirea a noi infracțiuni din partea acestuia și concomitent, conform prevederilor art. 65 Cod penal, să stabilească și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de conducere a mijloacelor de transport, ținând cont de faptul că inculpatul s-a folosit de aceste drepturi la săvârșirea infracțiunii;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație faptul că, accidentul rutier a avut loc pe trecerea de pietoni, inculpatul nu a manifestat nici o acțiune în vederea restituirii prejudiciului cauzat prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2017 a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel a menționat că, este corectă starea de fapt constatată de prima instanță, precum și juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, care, de fapt este și obiectul apelului, instanța de apel a reținut că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și celor din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

Cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și, potrivit articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitei maxime de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă. Inculpatul a săvârșit o infracțiune, care, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, are antecedente penale stinse, partea vătămată nu a înaintat pretenții față de inculpat.

În baza circumstanțelor atenuante, menționate în sentință raportate la împrejurările cazului, sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea unei pedepse penale mai blânde decât închisoare, prevăzute în sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal și astfel, este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei muncă neremunerată în folosul comunității, care va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Potrivit declarațiilor inculpatului prezentate în ședința de judecată în prima instanță, precum și în instanța de apel, acesta și-a exprimat acordul la executarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, astfel nu există motive pentru aplicarea pedepsei cu închisoare, or sancțiunea art. 264 alin.(1) Cod penal prevede și pedeapsa alternativă - muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă, pedeapsă care este justificată din considerentele menționate.

Odată ce prima instanță corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, motivele invocate în apel au fost apreciate ca fiind nefondate.

5. Împotriva hotărârii procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul fiind la volanul mijlocului de transport a comis accidentul rutier soldat cu cauzarea vătămărilor corporale medii și urma să-i fie aplicată pedeapsă mai aspră, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Colegiul penal precizează că, recurentul critică hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei considerând-o greșit individualizată, temei de drept prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul consideră că temeiul pentru recurs semnalat nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată de menținere a sentinței instanței de fond, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau

aggravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui Coșleț Valeriu nu se constată, iar pedeapsa răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel corect s-a expus la acest capitol și menționează că circumstanțele elucidate de procuror nu cad sub incidența casării deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui Coșleț Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 26 decembrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun